

kommer til at staae: „Saa snart de extra-ordinære Forhold ere ophørte, vil derom af Indenrigsministeren være at udfærdige en officiel Bekjendtgjørelse,“ thi derved er ligesom sagt, at vi have Engsteligbed ved at overlade det til Hans Majestæt Kongen at sætte Loven ud af Kraft, og derfor ville have Indenrigsministeren besøiet til at gjøre det uafhængigt af Hs. Majestæt Kongen. Det var noget Andet, naar der stod: „vil derom igjennem Indenrigsministeriet være at udfærdige en officiel Bekjendtgjørelse“; thi da maatte Indenrigsministeren i ethvert Tilfælde i Henhold til Loven indhente Hs. Majestæts Resolution, og saa var det Hs. Majestæts Resolution, som gjennem Ministeriet blev givet; som det staaer nu, faaer det derimod Udseende af, at Rigsdagen overdrager en Minister en Besøielse, uafhængig af Hs. Majestæt Kongen, og det er klart, at det er en uheldig Form. Vi maae huske paa, at en Minister staaer ligeoverfor os som Hs. Majestæt Kongens Embedsmand, og at, hvad Ministeren gjør, gjør han som Hs. Majestæt Kongens Embedsmand. Jeg troer altsaa, at Vædringsforslaget til § 3 maa forkastes. Jeg troer ikke, at der er nogen Skade ved ogsaa at forkaste selve § 3, som den ærede Landsthingsmand for 6te Kredts (Strøm) foreslog, men jeg troer, at den ligesaagodt kan blive staaende; Vædringsforslaget derimod forbedrer efter min Mening ikke Lovudkastet, det forværret det.

F. Nielsen: Den ærede sidste Taler gjorde opmærksom paa, at, skjøndt den Hjælp, der af Sogneforstanderskaberne ifølge Lovudkastet skal ydes Arigerne Familier, ikke skal betragtes som nogen egentlig Fattighjælp, saa maa den dog udredes gjennem Fattigvæsenet. Der er Mangfoldige, som have troet, at dette ikke skulde være Tilfældet, som have troet, at den ikke skulde udredes gjennem Fattigkassen, men gjennem den almindelige Kommunekasse, og det ærede Udvalg har endogaa i Indledningen til sin Betænkning fremhævet, at Hensigten med nærværende Lovudkast skulde være at sikkre Fædrelandsforsvarernes efterladte Familier imod igjennem det almindelige Fattigvæsen at søge deres Trang afhjulpen. Det er

imidlertid aabenbart, synes det mig, at den ærede Landsthingsmand har Ret i, at det er Lovens Mening, at Hjælpen skal ydes gjennem Fattigkassen. Det hedder nemlig i Indledningen til den foreløbige Lov, at det kan forudsæes, at disse Familier ville blive nødte til at tye til det almindelige Fattigvæsen, men at man maa sørge for, at den Hjælp, der gives gjennem dette — altsaa gjennem det almindelige Fattigvæsen — ikke faaer den Virkning, der ellers følger af modtagen Fattighjælp. I Overeensstemmelse dermed er da ogsaa Lovens første Paragraf redigeret, idet der nemlig er sagt, at de skulde have Understøttelse, men at denne ikke skal have de Virkninger, som ellers skyde af en hos Fattigvæsenet modtagen Understøttelse. Det nu forelagte Lovudkast er ganske eenslydende dermed. Det er altsaa indlysende, at Meningen har været, at Hjælpen skulde ydes gjennem Fattigvæsenet, men ikke have de Virkninger, som ellers Fattighjælp har. Nu er der vistnok noget for Følelsen Modstridende i, at denne Hjælp til Arigerne Familier skal ydes igjennem Fattigkassen; men der er en anden Omstændighed, som gjør, at man ikke skal for hurtigt give Slip paa denne Bestemmelse. Det forholder sig nemlig saaledes, at Alt, hvad der udredes igjennem Fattigkassen, staffles tilveie ved Ligning ikke blot paa Hartkornet, men tillige paa Formue og Veilighed. Det Samme er Tilfældet med Hensyn til Skolevæsenets Udgifter. Men der er mange Steder i Landet Kommunalbestyrelser, der kun opdræve det Fornødne til Fattig- og Skolevæsenet efter dette dobbelte Hensyn, deels af Hartkornet og deels efter Formue og Veilighed, men derimod med Hensyn til de andre Kommunoudgifter blot ligne paa Hartkornet. Nu vil man altsaa, dersom der ikke henpeges til, at Udgifterne skulde tages af Fattigkassen, udsætte sig for, at den Ligning, som Sogneforstanderskaberne maae foretage for at udrede disse Udgifter, vil paa mange Steder stee paa Hartkornet alene, hvorimod det er aabenbart, at den ikke bør stee paa Hartkornet alene, men tillige paa Formue og Veilighed. Det er derfor, at jeg finder det vigtigt, at det fastholdes, at Hjælpen udredes igjennem Fattigkassen. At dersom de paagjældende Familier skulde anraabe Sogneforstanderskabernes Raade, kan jeg ikke aner-